

Kam patříme? Patříme na Západ?

 infokurýr.cz/n/2023/06/12/kam-patrimo-patrimo-na-zapad

kurýr

12. června 2023

Patrně nejhlopějším sloganem mocenské kliky současného režimu je heslo „Patříme na Západ“. Mimoděk vypovídá mnohé o duchovní ubohosti a hlouposti svých autorů a proponentů. Především proto, že je zcela nepravdivý, a to hned z mnoha příčin:

V době, kdy západ Evropy formovalo římské a západořímské impérium, ležely naše země mimo jejich hranice. U nás se tedy římské právo a kultura prosadily až mnohem později a zprostředkovaně. I první restaurace impéria v podobě karolinské říše, se našim zemím vyhnula a skončila před naším pohraničním hvozdem. Státoprávně nás okrajově zasáhla až ta druhá, otonská a to pouze proto, že její centrum bylo geograficky v těsném sousedství našich zemí. Mladý český stát, kterému německé císařství ještě dlouhá léta upíralo jak světskou tak i duchovní suverenitu, však přesto šel svou jedinečnou cestou. Nakonec se přes desítky porušených privilegií, slibů i smluv, obojího domohl.

Jazykově i kulturně je mimo vší pochybnost, že naši předkové většinou patřili ke slovanské migrační vlně, která přišla z jihovýchodu a z východu a převážila nad původním obyvatelstvem, přičemž si zachovala tento charakter i po doosídlování území pozdějším obyvatelstvem.

Na příchodu dalšího kulturně-civilizačního prvku, tedy křesťanství, je proklamovaný západní trend formování našich zemí ještě pochybnější. Nové náboženství k nám přišlo z jihu (nikoliv z východu) a věrozvěstové museli dokonce vytvořit umělý slovanský jazyk, jehož používání schválili papežové Hadrián II a Jan VIII, jako třetího liturgického jazyka, vedle řečtiny a latiny.

Nadále jsme potom sdíleli osudy dalších středoevropských a balkánských národů, převážně slovanskými jazyky hovořících a vyformovaných z původního slovanského obyvatelstva. Bylo to především v obraně Evropy před muslimskými vojsky osmanských sultánů v době, kdy se ten slavný „Západ“ zabýval vlastními bratrovražednými válkami a později honem za koloniálním panstvím. Zatímco do různých zbytečných válek jsme byli postupně vtaženi též, kolonizace se náš civilizační okruh nikdy neúčastnil. Cizorodé, západní sračky v podobě učení Johna Wycliffa, Jeana Calvina a Martina Luthera, dovedly náš národ do dvou zničujících konfliktů domácí a později všeobecné totální vyhlazovací války. Výsledkem toho druhého, tedy Třicetileté války, bylo naše ukotvení ve středoevropské monarchii, která nakonec vlastními (středoevropskými) silami Evropu před Turky ubránila a vydala se na cestu osvobození západobalkánských slovanských národů.

O co se tedy to „západnictví“ u nás vlastně opírá? Je to především německá historická škola, která se nás neustále snaží vtahovat do říšského státoprávního prostoru. To však provždy vzalo za své už počátkem 16. století a definitivně zaniklo Vestfálským mírovým uspořádáním. Jak ovšem ukazuje afinita některých politiků ODS a KDU-ČSL (ostatně i TOP 09) k tzv. Panevropě a k ideologii Sudetoněmeckých pohrobků, má tato myšlenka u nás své politické proponenty.

Dále je to jistě i dědictví rozbití Rakousko-Uherska, tedy druhé největší slovanské říše, na převážně uměle vytvořené nástupnické země. Dávná nechuť Francie a Velké Británie k silnému státnímu útvaru ve střední Evropě konečně slavila úspěch. Ve shodě s touto paternalistickou politikou nejprve tytéž západní země umožnily brutální revizi jimi narýsovaných hranic v Mnichově 1938 a později nás bez skrupulí odkoply do sféry vlivu komunistického molochu na Jaltě 1945. Proces západní správy naší státnosti byl potom dovršen rozdrobením Československa a Jugoslávie do menších, snadno ovladatelných celků.

Politika samostatné České republiky je jistě na samostatnou práci. Když se však probereme tím podstatným, jistě nás na první pohled překvapí to rychlé ovládnutí ekonomiky západním kapitálem v procesu privatizace. Nové ekonomické a politické elity byly podvázány předivem vztahů k západním institucím. Ty, které přece jen pošilhávaly jiným směrem, byly eliminovány, a to i ve smyru likvidace fyzické. Petr Kellner je toho nedávným příkladem. Vydírání Západu však čelil a čelí i Andrej Babiš a mnozí další. Svě o tom vědí i politici, kteří volali po vyvážených vztazích s tradičními a nově vznikajícími ekonomickými a mocenskými centry, především Václav Klaus a Miloš Zeman.

Ve jménu toho, že takzvaně „patříme na Západ“ jsme se vzdali vlastní energetické, surovinové i obchodní politiky a stala se z nás pouhá odmocnina vlastní ekonomiky. V době, kdy vzniká nový ekonomický řád a multipolární svět, se stále křečovitěji držíme trosek potápějící se lodi západního vlivu, vybudovaného na anglosaské brutalitě, rabování kolonií (včetně té české), soustavném porušování a ohýbání smluv a slibů a dominanci dolarového podfuku. Kdo by se chtěl být jen podívat jiným směrem, je ihned ostrakizován, okřikován a tupen mediální žumpou a politickými prostitutkami. A těm patří i můj závěrečný vzkaz. Nejenom, že na ten Západ nepatřím ani já, ani lidé v této zemi, ale nepatříte tam ani Vy sami. Až totiž zničíte poslední zbytky naší suverenity a státnosti a odevzdáte tuto zemi bruselským úředníkům, krachujícímu Euru, zelenému, inkluzivnímu a genderovému šílenství, tak Vás ten Západ odkopne stejně, jako to historicky provedl všem užitečným hlupákům před Vámi.

Patříme tam, kde jsme už bezmála půl druhého tisíciletí – do středu Evropy mezi sousední a příbuzné národy, s kterými jsme sdíleli historické osudy. Patříme do české kotliny s moravskými úvaly a slezským pohraničím. Mluvíme starobylym a košatým jazykem našich předků, kteří tuto zemi osídlili a předávali jí svým potomkům, až se dostala do našich rukou. Jak s ní naložíme, je pouze na nás.

Petr Aviatik-Markvart

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST